| СПРАВКА ПО ЧЛ. 26, АЛ. 5 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ<br>ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС | | | | |
|---|---|---|---|---|
| **№** | **Портал за обществени консултации и интернет страница на Министерство на правосъдието** | **Предложения и становища** | **Приети/ неприети** | **Мотиви** |
| **1.** | Д-р Даниел Миленов Илиев - daniel.m.iliev@gmail.com | Становище до Министерството на правосъдието относно проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, с който се предвижда началото на давността за наказателно преследване при престъпления срещу малолетни и непълнолетни да тече от навършване на пълнолетие.<br>Изразявам принципна подкрепа за усилията на Министерството на правосъдието, насочени към засилване на наказателноправната защита на малолетни и непълнолетни като особена уязвима група и преодоляване латентността на определени престъпления срещу тях. Предложението безспорно преследва легитимна цел, а темата категорично засяга значим обществен интерес.<br>Въпреки това, в предложения вид, изменението поражда сериозни въпроси относно неговата съвместимост с основни принципи на наказателното право, както и правната сигурност и системността на Наказателния кодекс.<br>Настоящото становище изразява резерви не към идеята за специален режим, а към избрания законодателен подход.<br>От юридическа гледна точка обвързването на началния момент на давността с навършването на пълнолетие на пострадалия е принципно допустимо, но не е безпроблемно и изисква много прецизна законодателна конструкция, за да не влиза в противоречие с основни начела на наказателното право и конституционни принципи.<br>По същество въпросът има две нива: а) съвместимост с класическата теория за давността и; б) съвместимост с принципите на правовата държава. От гледна точка на съвместимостта и функцията на давността тя е обективен институт, който се свързва с извършването и довършването на деянието, и отразява идеята, че с течението на времето намалява обществения интерес от наказание, а и възможността за справедлив | Не се приема | Със законопроекта се изпълняват ангажиментите на страната, съгласно Директива 2024/1385 относно борбата с насилието над жени и домашното насилие, в чл. 13, § 2 се предвижда изрично, че „когато жертвата е дете, давностният срок за престъпленията, посочени в чл. 3, започва да тече най-рано, когато жертвата навърши 18 години“ и Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, в чл. 15, § 2 в която се предвижда, че държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да направят възможно |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | процес.<br>Ето защо на тази плоскост отклоняването на началния момент, от който започва да тече давността за наказателно преследване на престъплението към личния статус на пострадалия (пълнолетие) е концептуално нетипично.<br>От друга страна, при престъпленията, извършени срещу малолетни и непълнолетни има обективна особеност, която е свързана с обстоятелството, че пострадалият често не е в състояние фактически и психически да: осъзнае престъплението; сигнализира правоохранителните органи; упражни процесуални права, в резултат на което има реален риск деянието да остане латентно години наред.<br>Това оправдава специален режим, който в случая не отменя давността, а отлага началото ѝ, за да не се превърне в инструмент за безнаказаност.<br>Както вече бе посочено давността за наказателно преследване традиционно е обективен институт, свързан с извършването и довършването на деянието и с обществената опасност на престъплението, а не с личните характеристики на пострадалия. Обвързването на началния момент на давността с навършване на пълнолетие измества акцента от деянието към статута на пострадалия, респективно създава субективно зависим давностен срок и подкопава класическата функция на давността като времево ограничение на наказателната репресия. Тоест наказателната отговорност ще зависи от личността на пострадалия. Това концептуално отклонение не е придружено с достатъчно задълбочена теоретична обосновка и сравнителноправен анализ.<br>Така предложената законодателна промяна ще доведе до положение, при което идентични престъпни деяния ще бъдат подчинени на различен давностен режим единствено въз основа на възрастта на пострадалия, без това да е пряко свързано с обществената опасност на деянието, поведението или вината на дееца.<br>Запазването на общото правило, че давността започва да тече от момента на довършване на престъплението, съчетано със специалното правило, че при престъпления, извършени срещу пълнолетни и малолетни тече от навършване на пълнолетие, създава вътрешно противоречие в системата на Наказателния кодекс.<br>Макар защитата на децата да представлява легитимна цел, липсва достатъчно ясно демонстриране на пропорционалност между целта и използваното средство. Това обстоятелство поражда съмнения досежно | | наказателното преследване на престъпленията, посочени в член 3 и член 4, параграфи 2, 3, 5, 6 и 7, и на всяко тежко престъпление, посочено в член 5, параграф 6, когато е била използвана детска порнография по смисъла на член 2, буква в), подточки i) и ii), през достатъчен срок след навършване на пълнолетие от страна на жертвата, като този срок е съобразен с тежестта на въпросното престъпление. Предлаганото изменение има за цел да съобрази съществуващата европейска правна рамка по отношение продължителността на сроковете за образуване на наказателно производство и наказателно преследване на извършителите на престъпления по глава втора и глава четвърта от Особената част на НК, в случаите, в които |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | съответствието с принципа на равенство на гражданите и еднакво третиране в наказателното право. Изместването на началния момент на давността с години напред, съчетано с дълги давностни срокове за тежки престъпления (каквито несъмнено са деянията по Глава II и Глава IV от НК), може да доведе до наказателно преследване след изключително дълъг период от време и сериозни затруднения за осъществяване на справедлив процес (загуба на доказателства, нарушена надеждност на свидетелски показания и т. н.). По този начин се обезсмисля една ключова функция на давността – да гарантира баланс между интереса на обществото и правото на защита на обвиняемия.<br>В мотивите към предложения законопроект не са обсъдени възможни по-прецизни и по-малко радикални решения, като например: удължаване на давностните срокове вместо изместване на началния момент, от който започват да текат, диференциран подход според възрастта на пострадалия или обвързване на началото на давността с момента на узнаване на престъплението при определени състави, а не обвързване с автоматичен възрастов критерий. Отсъствието на такъв сравнителен и алтернативен анализ отслабва убедителността на така предложената промяна.<br>В заключение, за да подчертая важността на поставения въпрос ще завърша, така както започнах изложението си – предложеното изменение и допълнение на Наказателния кодекс, с което се предвижда началото на давността за наказателно преследване при престъпления срещу малолетни и непълнолетни да тече от навършване на пълнолетие отговаря на обществено чувствителен проблем, но в настоящия вид нарушава утвърдени принципи на наказателното право, създава рискове за правната сигурност и предвидимост и не предлага достатъчно балансирано решение.<br>С оглед това препоръчвам Министерството на правосъдието да преразгледа избрания законодателен подход, да доразвие мотивите с по-задълбочен теоретичен и сравнителноправен анализ и да обсъди по-прецизни и пропорционални алтернативни. | | пострадало от такова престъпление е малолетно или непълнолетно лице. |
| **2.** | Весела Колева – veselakoleva@abv.bg | Във връзка с публикувания на Портала за обществени консултации проект на ЗИД на НК отправям предложение в квалифицираните състави да бъдат предвидени такива, касаещи деца с увреждания, деца настанени в приемни семейства, кризисни центрове и социални услуги за резидентна грижа (центрове за настаняване от семеен тип). | Не се приема. | Първото от посочените обстоятелства следва да бъде съобразявано от съда в процеса по индивидуализация на наказателната |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | | | отговорност на дееца, а второто е основание за приложение на по-тежко наказуемите престъпни състави на престъпленията против половата неприкосновеност, въздигащи в квалифициращо обстоятелство положението на зависимост и надзор между дееца и пострадалия (чл. 149, ал. 2, т. 5, чл. 150, ал. 1, чл. 151, ал. 3 от НК). |
| **3.** | Никола Драшков – nik.drashkov@gmail.com<br>04.02.2026 г., 17.50 ч. | Постановката на новата алинея 4 на чл. 80 е абсурдна. Предложеният текст гласи: „Давността за преследване за престъпление по глава втора и по глава четвърта от особената част на този кодекс, извършено по отношение на малолетно или непълнолетно лице, започва да тече от навършване на пълнолетие от това лице, а ако към този момент престъплението не е довършено, давността за преследване започва да тече съобразно правилата по ал. 3.“<br>Тази редакция не държи изобщо сметка за делението на престъпленията на резултатни и формални. Така например, в още първия текст от глава втора от особената част на НК четем: „Който умишлено умъртви другиго, се наказва за убийство..." (чл. 115). Престъплението е очевидно резултатно и е довършено в момента на настъпване на смъртта.<br>Ако умъртвеното лице е непълнолетно, в кой момент ще започне да тече давността, съгласно предложената редакция на текст? Отговорът е излишен, а предлаганата разпоредба в тази редакция задължително трябва да бъде преосмислена и пренаписана от компетентни юристи.<br>Горната логика се повтаря с почти всички състави, уредени в глава втора на особената част на НК.<br>С оглед на това, предлаганата разпоредба в тази редакция е недопустима и би създала повече проблеми, отколкото би решила, поради | Не се приема | Със законопроекта се изпълняват ангажиментите на страната, съгласно Директива 2024/1385 относно борбата с насилието над жени и домашното насилие, в чл. 13, § 2 се предвижда изрично, че „когато жертвата е дете, давностният срок за престъпленията, посочени в чл. 3, започва да тече най-рано, когато жертвата навърши 18 години“ и Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | което следва и да бъде коригирана, за да отговаря както на теоретичните постановки, така и на практическите проблеми. | | експлоатация на деца, както и с детската порнография, в чл. 15, § 2 в която се предвижда, че държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да направят възможно наказателното преследване на престъпленията, посочени в член 3 и член 4, параграфи 2, 3, 5, 6 и 7, и на всяко тежко престъпление, посочено в член 5, параграф 6, когато е била използвана детска порнография по смисъла на член 2, буква в), подточки i) и ii), през достатъчен срок след навършване на пълнолетие от страна на жертвата, като този срок е съобразен с тежестта на въпросното престъпление. Предлаганото изменение има за цел да съобрази съществуващата европейска правна рамка по отношение продължителността на сроковете за образуване на наказателно |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | | | производство и наказателно преследване на извършителите на престъпления по глава втора и глава четвърта от Особената част на НК, в случаите, в които пострадало от такова престъпление е малолетно или непълнолетно лице. |
| **4.** | Елена Гюрова – ena.gyurov@gmail.com | **Гражданско становище**<br>**Обществено обсъждане на „ЗИД на НК**<br>**I. Обща позиция**<br>Като гражданин подкрепям необходимостта от адекватна и най-вече ефективна защита на децата. Що се отнася до привеждането на националното законодателство в съответствие с европейските изисквания, то нека да не е като чиста формалност, а да се случи чрез интегриране на най-добрите и работещи практики. За тази цел и поради значимостта ѝ като цяло, считам, че законодателният процес следва да се основава на задълбочен анализ, на прозрачност и реална оценка на последиците, които за мое съжаление не видях.<br>Ето защо не мога да не отбележа, че представените материали съдържат слабости, които създават у мен впечатление за чисто формално изпълнение на изискванията за оценка на въздействието. Не забелязах да е отделено достатъчно внимание на правната сигурност, институционалния капацитет и не на последно място, потенциалните рискове от прилагането на предложените изменения.<br><br>**II. Формализирана оценка на въздействието и липса на реален анализ на рисковете**<br>В публикуваните материали фигурират твърдения за липса на негативни въздействия, липса на рискове, както и липса на финансови последици. Подобни категорични заключения при наказателноправни изменения будят сериозно съмнение относно дълбочината на извършения анализ. В рамките на общественото обсъждане вече са налични и експертни въпроси относно практическата приложимост на част от предложените | Не се приема | Бележките касаят мотивите към законопроекта, съгласно които „За изпълнението на предвидените промени не са необходими допълнителни разходи, трансфери или други плащания. Предложеният проект на акт не води до въздействие върху държавния бюджет.“ Тези изводи касаят единствено въздействието на законопроекта. Законопроектът е насочен към осъвременяване, допълване и усъвършенстване на наказателноправната защита от престъпленията против |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | изменения. Част от тях са по отношение на някои от новите правила, свързани с давностните срокове. Без да претендирам за специализирана наказателноправна експертиза, наличието на подобни въпроси, поставя под съмнение извода за липса на рискове. Това само по себе си налага по-задълбочена оценка на въздействието, на правоприлагането и съдебната практика.<br>Това, което не видях да е разгледано:<br>□ увеличаване натовареността на прокуратурата, следствието и съдилищата<br>□ усложнение на доказването при престъпления, извършени в далечното минало<br>□ риск от разширяване на наказателната репресия без достатъчни/адекватни гаранции срещу злоупотреба<br>□ увеличена продължителност на наказателните производства<br>□ въздействие върху правата на обвиняемите лица<br>За мен, отсъствието на анализ на негативни сценарии, създава риск от законодателни решения с непредвидими последици.<br><br>**III. Рискове за еднаквото прилагане на закона и правната сигурност**<br>Това, което мога да обобщя от приложените документи, е че предложените изменения въвеждат по-тежки квалифицирани състави и съществени промени в давностните правила. В същото време липсват достатъчно ясни критерии за прилагане на оценъчни понятия и квалификации.<br>Смятам, че това поражда опасност от:<br>□ липса на уеднаквена съдебна практика<br>□ прекомерна дискретност на правоприлагащите органи<br>□ бъдещи противоречия в тълкуванията<br>□ потенциални конституционни спорове относно правната сигурност, респективно справедлив процес<br>Необходима е по-висока степен на правна яснота чрез конкретни критерии, примери и мотиви, основани на реална съдебна практика.<br><br>**IV. Недостатъчен анализ на институционалния и кадровия капацитет**<br>Опасявам се, че материалите не разглеждат въпроси от ключово практическо значение, като:<br>□ разполагат ли разследващите органи с достатъчен ресурс<br>□ съществуват ли достатъчен брой специалисти, обучени за работа с деца<br>□ може ли съдебната система да поеме увеличената сложност на делата | | половата неприкосновеност на малолетните и непълнолетни лица и няма за цел да адресира капацитета на органите на досъдебното производство за разследване на тази категория престъпни посегателства, натовареността на органите на досъдебното производство и съда и продължителността на наказателните производства. Тези въпроси действително са особено важни, за да се осигури навременна и справедлива реакция срещу осъществените престъпни посегателства, но голяма част от тях подлежат на разрешаване посредством предприемане на организационни, а не на законодателни мерки.<br>Предлаганите законодателни изменения не създават риск от противоречиво тълкуване и прилагане |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | □ как ще се осигури защита на личните данни, респективно достойнството на пострадалите<br>Убедена съм, че без такъв анализ съществува риск от това законът да остане трудно приложим на практика.<br><br>**V. Недостатъчна дълбочина на обществените консултации**<br>Консултационният процес поражда сериозни въпроси и загриженост относно неговата дълбочина и реалната възможност за смислено обществено участие. Особено притеснителен е изключително краткият срок за обществено обсъждане на проект, който засяга фундаментални въпроси на наказателното право, правата на човека и най-вече защитата на децата. Това което буди недоумение е фактът, че проекти с по-ограничен обществен ефект, например проектът на Наредба за придобиване на квалификация по професията „Рибовъдство и аквакултури“, също публикуван за обществено обсъждане на 03.02.2026 г. – 05.03.2026 г., е получил по-дълъг срок за консултации в сравнение с този 03.02.2026 г. – 17.02.2026 г. Подобна несъразмерност създава усещане за липса на последователност в подхода към обществените консултации и определено поражда съмнения относно реалната тежест на общественото участие при значими наказателноправни изменения.<br>На мнение съм, че материята предполага задълбочен обществен и експертен дебат, включващ професионалните общности:<br>□ адвокати, прокурори, съдии<br>□ академична общност<br>□ организации за защита на правата на човека<br>□ специалисти по детска психология и социални служители<br>Кратките срокове и ограничената дълбочина на обсъждането подкопават качеството на законодателния процес. Настоявам да бъде публично мотивирано отклонението от стандартния<br>срок за обществени консултации при законодателни инициативи с висока степен на обществено въздействие.<br><br>**VI. Препоръки**<br>1. Изготвяне на допълнителна, разширена оценка на въздействие:<br>o анализ на негативни сценарии<br>o финансови и институционални ефекти<br>o какво ще е въздействието върху правата на обвиняемите<br>2. Въвеждане на:<br>o ясни критерии за прилагане на квалифицирани състави<br>o оценъчните понятия следва да бъдат подкрепени с конкретни дефиниции | | в практиката на съдилищата. Конкретно въвеждането на нови обстоятелства, които са от значение за правната квалификация на деянието, ще ограничат случаите на противоречива съдебна практика по отношение на преценката на тези обстоятелства при индивидуализацията на наказателната<br>отговорност на дееца. При изготвянето на проекта са спазени всички законови изисквания и процедури. |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | ○ примери от съдебната практика<br>3. Извършване на сравнително правен анализ с други държави членки на ЕС<br>4. Предвиждане на задължително специализирано обучение за правоприлагащите органи<br>5. Въвеждане на задължителна последваща оценка на закона до 3 (три) години от влизането му в сила, включително публичен отчет за:<br>○ брой образувани дела<br>○ присъди и оправдателни решения<br>○ проблеми при прилагането му<br>○ има ли установени системни затруднения<br><br>**VII. Заключение**<br>Ефективната защита на децата изисква добре обмислени и решителни законодателни решения. В този им вид представените материали не демонстрират реалистична оценка, нито задълбочен анализ на възможните последици. Законодателство изградено върху ограничени консултации и формална оценка на въздействие, на първо място крие риск от правна нестабилност, а в последствие затруднено прилагане.<br>Призивът ми към компетентните институции е да разширят общественото обсъждане, да преразглеждат и преработят оценката на въздействие и да гарантират, че окончателният закон ще бъде едновременно балансиран, ефективен и правно устойчив.<br>С оглед на изложеното, считам, че качеството на законодателния процес изисква поставените процедурни и съдържателни въпроси да бъдат разгледани по същество и публично адресирани преди окончателното приемане на предлаганите изменения. | | |
| **5.** | Омбудсман на Република България 17.02.2026 г. | Като омбудсман и национален независим орган за защита на правата и интересите на детето, споделям мотивите на Проекта на Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, с които безспорно се цели засилване на наказателноправната защита на децата като особено уязвима група. Направените предложения са в съответствие с чл. 14 от Конституцията на Република България, международните стандарти за закрила на детето и развиващата се европейска правна рамка. Измененията отразяват необходимостта от осъвременяване на наказателното законодателство с оглед на промените, настъпили в обществените отношения с развитието на информационните и комуникационни | Изразено положително становище без бележки и предложения | |

технологии и новите форми на престъпни деяния срещу деца. Глобалната дигитализация и видимия напредък в сферата на използването на изкуствения интелект поставят допълнителни изпитания пред правоприлагащите органи, в случаите, в които те се използват с престъпна цел, особено по отношение на деца.

Оценявам положително стремежът да се гарантира реална възможност на пострадалите деца да упражнят правата си след навършване на пълнолетие, както и да се преодолеят дефицитите в транспонирането на Директива 2011/93/ЕС и Директива 2024/1385., като се обсъждат давностни срокове, които са с начало навършването на пълнолетие от пострадалия. Предвидените допълнителни гаранции, че децата жертви на престъпления, ще могат да подават жалби и след навършване на пълнолетие, за да съобщят на компетентните органи за извършено срещу тях престъпление, са важни от гледна точка на концептуалната промяна, която се цели с промяната на института на давността за наказателно преследвани. Промяната адресира и съвременните технологични предизвикателства с оглед на развитието на информационните и технологичните технологии при случаите, при които случаи на насилие над дете би могло да бъде записано и споделено в онлайн пространството и то да бъде там в продължение на години като самостоятелно престъпление.

Въведените квалифициращи признаци, свързани с възрастта на жертвата и последиците от престъпленията, отразяват повишената обществена опасност от нарастващия брой нарушения на правата на детето и широкия кръг престъпления, които ес извършват срещу тях.

Не на последно място с проекта се предоставя допълнителен инструментариум за правоприлагащите и правораздавателните органи за постигане на ефективна наказателно правна защита на най-ценното за обществото ни – живота и здравето на децата.

По предложението за създаване на нова ал. 4 на чл. 80 от Наказателния кодекс началният момент на давността за престъпления по Глава втора и глава четвърта от Особената част на НК, извършени спрямо малолетни и непълнолетни лица, да бъде навършването на 18-годишна

възраст от пострадалия, представлява съществено подобрение на действащата уредба в защита на правата на пострадалите от престъпленията. Присъединявам се към мотивите а законопроекта, които подчертават, че децата поради своята незрялост, зависимост и страх често не могат своевременно да съобщят за извършено срещу тях престъпление. Безспорно е, че много жертви осъзнават характера и последиците от посегателството едва в зряла възраст и в този смисъл действащият давностен срок не можеше да осигурява ефективна защита на най-уязвимите пострадали.

Предложената промяна е в съответствие с европейските тенденции и представлява реална гаранция за достъп до правосъдие на жертвите. Предложените промени кореспондират и с вече приетата Директива 2024/385 относно борбата с насилието над жени и домашното насилие, в която се регламентира последователна политика за повишаване на наказателноправната защита на деца и предоставяне на възможност те да упражняват правата си и след пълнолетие.

С така предложените промени ще се поправи и допуснатото неправилно транспониране в националното законодателство на разпоредби от Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография. Давността на наказателното преследване, регламентирано в чл. 15, параграф 2 от Директивата, е проблем, довел до реализиране на отговорност към страната ни от Европейската комисия, поради това, че правата на най-малките пострадали, не са защитени.

Подкрепям предложената промяна в законопроекта да се въведат състави на престъпления, които да са по-тежко наказуеми за пострадали деца под 10-годишна възраст. Намирам за правилно отчитането на по-високата степен на уязвимост, зависимост и невъзможност за самозащита на тази възрастова група. Въвеждането на възрастта под 10 години е обективен критерий за разбирането за по-висока обществена опасност на деянието, което съответства на принципа за справедливост и пропорционалност на наказателната реакция от страна на държавата. Законодателните тенденции в редица европейски страни са за по-строго

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | третиране на престъпления срещу деца под определена възраст, като те се третират с по-тежки санкции. Намирам, че с предложената 10 - годишна възраст като граница за по-строго третиране на престъпления срещу деца, е намерен баланса между европейските стандарти и добри практики за реакция при престъпления от сексуален характер по отношение на лица до 10-годишна възраст. Законодателните предложения отразяват разбирането, че ранното детство изисква най-висока степен на закрила и държавата носи повишена отговорност да реагира с цялата строгост на закона.<br>Предлагат се доразвиване на системата от квалифицирани признаци на престъпленията против половата неприкосновеност на малолетните и непълнолетните. Намирам за важно развитието на системата за престъпно блудство с лице, навършило 14-годишна възраст, когато деянието е извършено от две или повече лица, както и системата на престъпно съвкупление по чл. 151 от НК.<br>В частта, в която като квалифициращ признак се въвежда хипотезата, при която от деянието са настъпили „значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия“, следва да се има предвид, че понятието „морално развитие“ носи ценностен и културно обусловен характер. Докато вредите за физическото и психическото развитие могат да бъдат установени чрез съответни експертизи, то вредите за моралното развитие трудно могат да бъдат установени чрез доказателствените средства, които се използват в наказателния процес. Нещо повече, използването на морални категории създава риск от нееднакво прилагане, субективизъм и разширително тълкуване, което може да накърни принципа на правната сигурност и не би се постигнала целта на засилената защита на уязвимата група деца. Въпросът за доказването на морални последици остава неясен и може да създаде правни предизвикателства.<br>Като цяло предложените изменения в Наказателния кодекс са важна стъпка към подобряване на правната защита на децата. Важно е обаче да се обърне внимание на предизвикателствата, произтичащи от новите разпоредби, за да се гарантира ефективно и справедливо прилагане на | | |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | закона. | | |